

ደቻቱ

ዘንድሮስ አቁመ ደቻቱ
አለወርድ አለሰፋቱ
ተንጠራራ አለቁመቱ
አለ ግዜው አለሰዓቱ

ሊሰተካክል ከሰቲት፡ከመረብ ካዋሽ ከገናሌ
ከጥቁር ዐባይ፡ ከኦሞ ወንዝ ከሸበሌ
ከበሽሎ፡ ከሙገር፡ ከደዴሳና ከግቤ
ከአኮሶ፡ ከባር፡ ከዠጣና ከተከዜ

ከዓመት ዓመት ምሱ እንዳይቀር
ከጭቃ ሹም ከምሰለኔው ሊተባበር
ሊከፍል የአድባር፡ የቆሌ ዕዳ
ሊሰዋ የሰው የእንሰሳ ጭዳ

ደቻቱ ዘንድሮስ ገነነ
ካጥፊዎች ጋር ወገነ
በለፍቶ አዳሪው አልታመነ
ባዘንተኛው በያለበት ተኮነነ።

እንደዱር አውሬ፡ እንደዳቢሎስ ጨለማን ተገን አርጎ
ከድሬ አፋፍ ከደንገጎ፡ ከጋራው ጨፍ ተመሰጎ
ደመናውን ከሰማይ ጎትቶ ሰሶ፡ በአሸዋ ውስጥ አሰርጎ
አሰሱንም ገሰሱንም ንፍሳቱንም አጨናንቆ፡ ባንድ አድርጎ
እንሰሳውን ግዑዙን የቤት ዕቃና ፍራሹን አደባልቆ
ላይመልስ ወሰዳቸው መቶዎቹን ባፍታ ጠርጎ።

ዕድሜ ጾታ ሳይለይ፡ በጨለማ አሸምቆ፡ አሰልቶ
ግዳዩን በየፈፋው በየሜዳው አስመስክሮ፡ የሬሳ ስጥ አሳይቶ
የሌሎቹን በሆዱ ቀብሮ፡ በክምር አሸዋ ደብቆ
ካደጉበት ከቀያቸው ከሰው መኖሪያ ወዲያ አርቆ
ፊቱ ያገኘውን ሁሉ ጠራርጎ ገፍቶ አንሳፎ
ለቋሚ ዘመድ፡ ለቀባሪ እርም ነፍጎ

ደሮ ሰይጫህ ፀጥ አረገው
ከህልም ተሰፋው ሳይነቃ
ጠግሶ በልቶ ሳይጠረቃ
እንደተኛ በዚያ አስቀረው

ረጅም ዕቅዱን ባጭር ቀጨው።
እኮ ምን አለ አፈቴሳ፡ ማሪያም ሰፈር፡ ኮካኮላ?
መናኸሪያ፡ ጫት ማህበር፡ ያቀፈራ
ገንደ ምስኪን፡ አዲስ ከተማ
መስጂድ፡ ጥምቀተ ባሕር፡ ያመጋላ

እኮ ምን አለ፡ ኛንጋቶም፡ ምንስ አለ ግሪክ ካምፕ?
ምን ተናገረ ዳሰነች፡ ምን መክረ ነምበርዋን?
ገንደ ቆሬ፡ አሞራቴ፡ ሳቢያን ድልድይ
ሽልሌ፡ ያደወሌ፡ ኮኔል መንደር?

ምን አፍ አለው ምንስ ይበል?
ደቻቱ በድንገት ሳይታሰብ ሲገነፍል
የድሬን ሕዝብ ከፍልስጥኤም፡ ከሊባኖስ ሊያመሳሰል
ከኢራቅ የሕዝብ ፍጅት፡ ሊፎካከር ግዳይ ሲጥል።

ምንስ ይበል ትንፋሽ ገመዱ በቅጽበት ሲበጠስ?
ደቻቱ ጎርፍ ውሃውን፡ እንዳዳፍኔ፡ እንደመድፋ ሲተኩስ

ከቦምብ ናዳ ከመትረየስ ከታንክ ድርምስ

አንድ ሆኖበት

ሰውም ሰውን፣ ተፈጥሮውም ሰውን ሲጨርስ።

ሳንባ በሽታ ወባና ኤድሱ ጊዜ ሲሰጡ
ድሬዎች ከላኤ ጎርፍ ሳይሰሩ፣ ወይ ሳያሰሩ
ወይ ወደ ሌላ ቀዬ ሳይሰፍሩ፣ ወይ ሳይዘምቱ
በድንገቱው ፈጥኖ ደራሽ በአግአዚው በደቻቱ
ባንድ ሌት ጎርፍ ሳያሰቡት ተመቱ።

እንደተኙ ሳይነቁ፣ በጎርፍ መርከብ ተንሳፈፉ

ሕፃን፣ ሴት፣ አዛውንት ባንድ ቀን ዶፍ ተቀጠፉ

አለግብር ሃጢያታቸው በደራሽ ውሃ ተቀጸፉ

ቤተሰቦች፣ መንደሮች፣ ባንድነት ተጠነፈፉ

ዓላማ ግባቸው ከነሱው ጋር፣ ተጠቃለው ረግፉ።

ግዳይ ጣለ ደቻቱ፣ ጩኸ፣ ፎክረ፣ አቅራቢ
ከደንገሳ እስከ ከዚራ
ባለሳምንቱን ባለተራ
ከአዋሽ፣ ከሸበሌ፣ ከኦሞ ጋር ተጠራራ።

ከሱናሚው ሊወዳደር፣ እኩል ሊሆን ከሀሪከን

ሊያከብርልን መብታችንን

የዕልቁት፣ የፍጅት፣ የሞት “ቡሬ” ሊያማርጠን

ጉሮ ወሽባ ዘፈነብን።

መንግስት ሊያለማን ብሎ ሊያዘምነን
መናኸረያ ሊያበጅልን
ልክ እንደ ራጉኤል እንደ ቁርቆስ
“ለኛ ብሎ” “ታይዋን” ገበያችንን ቢያነድብን
ፌዴራሉ፣ ፈጥኖ ደራሹ፣ ከተፎው
አግአዚው ደቻቱ፣ አሸምቆ ደረሰልን
ከካድሬ ጩኸት ከግብር ዕዳ ገላግለን።

ሳንነቃ ጠራረገን፣ ላይመልሰን ወሰደን

ከኑሮ ጣጣ ፈንጣጣ ነፃ ሊያወጣን

የሞት ድልድይ አሻገረን።

ልክ እንደ ዐባይ፣ አፈር አሸዋ አስጨብጠን

እንደ አግአዚ ወዳልታወቀው አጋዘን።

አደሬ እንሁን ሱማሌ፣
አማራ ወይ ጉራጌ
ኦሮሞ ሲዳማ ወላይታ
ወይ ትግሬ ወይ ከምባታ

ዘራችንን ሳይጠይቀን

አንዳችንን ባንዳችን ላይ ደበላልቆ ረመረመን

ሸበሌ ላይ፣ ኦሞ ላይ፣ አዋሽ ላይ ወሰደ ከተመን

ደቻቱ ጨረሰን፣ በየሰርጡ ፈገመን

ድሬ ሜዳ አንድ አድርጎ ፈጸመን።

ታፈሰ ውብሸት

ሎስ አንጂለስ 8/17/06

(በነሐሴ ወር 1998 ዓ.ም. በኢትዮጵያ ወንዞች የክረምት ጎርፍ ሙላት በድሬደዋ፣ በአዋሽና በኦሞ ወንዝ አካባቢ ሕይወታቸውን፣ ንብረታቸውን፣ ቤተሰቦቻቸውንና ከብቶቻቸውን በድንገት ላጡትና ከቀደሹው ለተፈናቀሉ ዜጎች መታሰቢያ ይሁን)